

پوژوو

پوژوو به ازهینان و خوگرتن ئهوتری خوی گوره فرموویهتی: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ (مریم/۲۶). واته: من لهسهه خوم نهزهه کردوهه که بی‌دهنگ بم و قسه نهکهه بم خوی به بهزههیی.

به‌لام پوژوو لیبه‌دا مه‌به‌سهه خوگرتنه‌وهیه له خوارده‌مه‌نی و خوارده‌وهه و شه‌ستانه‌ی پوژوویان پی‌ئه‌شکیت له طلوعی فه‌جره‌وهه هه‌تا خورن‌اوا بوون له گه‌ل نیبه‌ت هیناندا.

(فضل ای پوژوو:

۱- له نه‌بوهوره‌یبه‌وهه هاتوهه پیغه‌مبههه صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: (قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرُفْثُ وَلَا يَصْحَبُ وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ شَاتَمَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ؛ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ). (رواه أحمد ومسلم والنسائي).

واته: خوی گورهه و به‌دهسه‌لات ئه‌فرموویت: ئاده‌می‌زاده‌وهه چاکه‌کانی بو‌خویه‌تی جگه‌ له پوژوو که بو‌منه‌وهه خوم پاداشتی ئه‌ده‌مه‌وهه، وه پوژوو قه‌لغانی گوناحه، جا ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک به‌پوژوو بوو با قسه‌ی ناشیرین و هاوار هاوار نه‌کات و نه‌زانی نه‌کات به‌رامبهه به‌خه‌لک، وه ئه‌گه‌ر که‌سیک جوینی پیدایا شه‌ری له‌گه‌لدا کرد دوو جار بلیت: من به‌پوژوووم، به‌و زاته‌ی گیانی محمدی به‌دهسته‌ بوئی ده‌می پوژووان له پوژوی دواییدا لای خوا له بوئی میسک خوشتره. وه بو‌پوژووان دوو خوشی هه‌یه دل‌یان پی‌خوش نه‌کات، یه‌که‌میان: کاتی پوژوو‌ه‌که‌ی نه‌شکینیت دل‌خوش نه‌بییت، وه دووه‌میان: کاتی نه‌کات به‌خوا دل‌خوشه به‌پوژوو‌ه‌که‌ی که فرمانی خوی به‌جی هیناوه.

۲- وه له ریوایه‌تی بوخاری و نه‌بوداود هاتوهه ئه‌فرموویت: (الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرُفْثُ وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ امْرُوءٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي؛ الصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا). واته: پوژوو قه‌لغانه له گوناح جا ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک به‌پوژوو بوو، با قسه‌ی خراپ نه‌کات و نه‌زانی نه‌کات به‌رامبهه‌رکه‌س، وه ئه‌گه‌ر که‌سیکیش شه‌ری پی‌فروشت یا قسه‌ی پی‌وت دوو جار بلیت: من به‌پوژوووم، به‌و زاته‌ی گیانی محمدی به‌دهسته‌ بوئی ده‌می پوژووان لای خوا له بوئی میسک خوشتره، چونکه ئه‌وه که‌سه خواردن و خوارده‌وهه ئاره‌زووه‌کانی له‌به‌ر من وان لی‌ئه‌هینیت، پوژوو بو‌منه‌وهه من پاداشتی ئه‌ده‌مه‌وهه، وه کردنی چاکه به‌دهقات پاداشتی خاوه‌نی ئه‌دریته‌وهه.

۳- له عبد الله کوری عه‌مره‌وهه خویان لی‌پازی بیته‌ هاتوهه که پیغه‌مبههه صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ الصِّيَامُ: أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعْنِي فِيهِ. وَيَقُولُ الْقُرْآنُ: مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ، فَشَفَعْنِي فِيهِ فَيُشَفَّعَانِ) (رواه أحمد بسند صحيح)^(۱). واته: پوژوو قورن‌ان له پوژوی دواییدا تکا کاری به‌نده‌کانی خوان. پوژوو

(۱) شیخ ئه‌لبانی له دوا لی‌کولینه‌وهه ده‌فرموویت: ئیسناده‌که‌ی له رینگای تره‌وهه حه‌سه‌نه به‌لام ئیسناده‌که‌ی ئه‌حمده زه‌عیفه. والله أعلم.

ئهلیت: ئەی پەرودگار من نەم هیشتوو بە پوژ خواردن بخوات و ئارەزەکانی بەجی بگهیهنیت، خویە تکات لی ئەکەم لی بیورەو تەکاکەم وەر بگرە، وە قورئان ئەلیت: ئەی پەرودگار من نەم هیشتوو بە شەو بخەویت، تکات لی ئەکەم لی بیورەو تەکاکەم وەر بگرە، خوی گەرە تەکای هەردووکیان وەرئەگریت.

۴- لە ئەبوئومامەوہ رضی اللہ عنہ هاتووہ ووتویەتی: چووہ لای پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ووتم: فیبری کردنی کاریکم بکە بەرەو بەهەشتەم بەریت فەرمووی: (عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَاعْدَلُ لَهُ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ الثَّانِيَةَ فَقَالَ: عَلَيْكَ بِالصِّيَامِ) (رواه أحمد والنسائي والحاكم وصححه). واتە: بە پوژووگرتنەوہ خەریک بە چونکە پوژوو لە چاکیدا بیوینەیه. ئەلیت: دووبارە چووہوہ بو لای هەر فەرموویەوہ: بە پوژووگرتنەوہ خەریک بە.

۵- لە ئەبوسەعیدی خودری یەوہ رضی اللہ عنہ هاتووہ کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لَا يَصُومُ عَبْدٌ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ النَّارَ عَنْ وَجْهِ سَبْعِينَ خَرِيْفًا) (رواه الجماعة إلا أبا داود). واتە: کەسیک لە بەر خوا پوژیک بە پوژوو بیئ خوا بو ماوہی حەفتا سال رینگا لە بەر ئەو کارە ی ئاگری دۆزەخ لە پروی دور ئەخاتەوہ.

۶- لە سەهلی کوری سەعدەوہ هاتووہ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (إِنَّ لِلْجَنَّةِ أَبَا يُقَالُ لَهُ: الرِّيَّانُ، يُقَالُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟ فَإِذَا دَخَلَ آخِرُهُمْ أُغْلِقَ ذَلِكَ الْبَابُ) (رواه البخاري ومسلم). واتە: لە بەهەشتدا دەرگایەک هەیه پئی ئەلین: پەییان، لە پوژی دوا ییدا ئەلین: پوژووئەکان لە کوین؟ ئەوانیش کو ئەبنەوہ کاتی هەموویان لەو دەرگایەوہ چووئە ژورەوہ ئەو دەرگایە دا ئەخريت.

بەشەکانی پوژوو:

پوژوو دوو بەشە: فەرزو سوننەت. وە پوژووی فەرز ئەکریت بە سی بەشەوہ:

۱- پوژووی مانگی پەمەزان.

۲- پوژووی کە فارەت.

۳- پوژووی نەزر.

لیرەدا تەنھا باسی مانگی پەمەزان و پوژووی سوننەت ئەکەین، وە بەشەکانی تری لە شوینی خویدا باس ئەکەین.

پوژووی مانگی پەمەزان

حوکمی پوژووی پەمەزان:

پوژووی مانگی پەمەزان واجبە بە پئی قورئان و سوننەت و ئیجماع. بە پئی قورئان ئەم فەرماشتانە ی خوی گەرەیه:

فەرموویەتی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة/۱۸۳). واتە: ئەی ئەو کەسانە ی باوەر تان هیناوە پوژووتان لە سەر نووسراوہ -واجب کراوہ- وە ک چۆن لە سەر ئەوانە ی پيش ئیوہ نووسراوہ، بە لکو لە خوا بترسن و خوتان بیاریزن.

وه ههروهه فهرموویه تی: ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ (البقرة/۱۸۵). واته: مانگی رهمه زان نهو مانگه یه که قورئانی تییدا نییراوه ته خواروه وه، که هویه که بو نه وهی خه لک ری ی راستی پی بدوزنه وه، وه پوژشن که ره وهی نهو ری راسته یه و جیا که ره وهی راست و ناراسته، جا هه رکهس له نیوه هاتنی مانگی رهمه زانی بیینی با نهو مانگه به روژوو بییت.

به لام به پی ی سوننه ت نهو فهرمووده یه ی پیغه مبه ره صلواته که فهرموویه تی: (بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وصيام رمضان وحج البيت). واته: نیسلام له پینج شت پیك هاتووه: شه هاده تی لا إله إلا الله محمد رسول الله، ونویژکردن، و زهکات دان، و گرتنی روژووی مانگی رهمه زان، و حج کردن.

وه له حه دیسی طه لحه ی کوپی (عبیدالله) دا هاتووه که پیاو یك له پیغه مبه ری صلواته پرسی ووتی: نهی نییراوی خوا، پیم بلی خوا چ روژوویه کی له سه رم فه رز کردووه؟ فهرمووی: مانگی رهمه زان . کابرا ووتی: ئایا له وه زیاترم له سه ره؟ فهرمووی: نه، مه گه ر سوننه ت بکه ی ت.

وه نوممه تی نیسلامی ئیجماعیان له سه ر واجبی تی مانگی رهمه زان کردوو، و له سه ر نه وه ش که روژوو یه کی که له روکنه کانی نیسلام که به زه روره ت له دیندا زاندراره، و نهو که سه ی ئینکاری بکات کافره و له دین هه لگه راوه یه، وه له روژی دوو شه نبه دووی شه عبانی سالی دووی هیجریدا واجب کراوه.

(فضل ی مانگی رهمه زان، و (فضل ی کردنی کاری خیر تییدا :

۱- له نه بوهوره پره وه هاتووه که پیغه مبه ر صلواته - کاتی مانگی رهمه زان هات . فهرمووی: (قَدْ جَاءَكُمْ شَهْرٌ مُّبَارَكٌ، افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تَفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ وَتُغْلَقُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ) (رواه أحمد والنسائي والبيهقي) (۲). واته: وا مانگی کی پیروژتان بو هاته پییش، خوا فهرزی کردووه له سه رتان نهو مانگه به روژوو بن، له م مانگه دا ده رگاکانی به هه شت ئاواله نه بن و ده رگاکانی دوزخ دانه خرین و شه ی تانه کان کو ت و به ند نه کرین، شه ویکی تییدایه خوا په رستی تییدا له خوا په رستی هه زار مانگ خیرتره، جا هه رکهس له خیری نهو شه وه بی به ش بییت نه وه به راستی بی به شه.

۲- له عه رفه جه وه هاتووه ووتویه تی: لای عوقبه ی کوپی فهرقه د بووم باسی رهمه زانی نه کرد، له و کاته دا یه کی له هاوه له کانی پیغه مبه ر صلواته هاته ژوره وه بو لامان، عوقبه لی ی ترساو بی دنگ بوو، کاتی نهو بیده نگ بوو هاوه له که ی پیغه مبه ر صلواته باسه که ی بو ته واو کردین و فهرمووی: گویم له پیغه مبه ر صلواته بوو ده رباره ی رهمه زان نه یفه رموو: (تُغْلَقُ أَبْوَابُ النَّارِ، وَتُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُصَفَّدُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ. قَالَ: وَيُنَادِي فِيهِ مَلَكٌ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَبْشِرْ، يَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، حَتَّى يَنْقُضِيَ رَمَضَانَ) (رواه أحمد والنسائي وسنده جيد). واته: کاتی رهمه زان دیت ده رگاکانی دوزخ دانه خریت و

(۲) کورته ی قسه ی شیخ نه لبانی نه وه یه که نه م ریوا یه ته یان (منقطع) ه، به لام (صحيح لغيره) یه، چونکه نهو قسه ی: کردنه وه ی ده رگاکانی به هه شت و داخستنی ده رگاکانی دوزخ و به ند کردنی شه ی تانه کان سابت و سه حیحه و له سه حیحه یندا هه یه له حه دیسی نه بو هوره پره وه، و له (الصحيحه) دا به ژماره (۱۳۰۷) ته خرچ کراو، و باقی حه دیسه که لای ئیبنو ماجه هه یه به سه نه دیکی حه سه ن وه مونز ریش به حه سه نی دانا وه.

دهرگاکانی بههشت نهکریتهوه، شهیتانهکانیش دوور نهخرینهوه، نهی فهرموو: فریشتیهک بانگهوان نهکات لهو مانگه دا: نهی خیر خوازان مرده بی لیتان وه نهی شهپرخوازان وازبهینن، ههتا نهو مانگه کوئی دیته.

۳- له نهبوهورهیرهوه هاتوو که پیغه مبهر صلوات فهرمویهتی: (وَالصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مُكْفَرَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، إِذَا اجْتَنِبَتْ الْكَبَائِرُ) (رواه مسلم). واته: پینچ فهرزهی نویژهکان و جومعه ههتا جومعه و رهمهزان ههتا رهمهزان لابهری نهو گوناهاهنه که له نیوانیاندا نهکریته، نهگهر نهو کهسه له گوناهاه گهرهکان خوی بهدوور بگریته.

۴- له نهبوسه عیدی خودری یهوه صلوات هاتوو که پیغه مبهر صلوات فهرمویهتی: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَعَرَفَ حُدُودَهُ، وَتَحَفَّظَ مِمَّا كَانَ يَنْبَغِي أَنْ يُحَفَّظَ مِنْهُ، كَفَّرَ مَا قَبْلَهُ) (رواه أحمد والبيهقي بسند جيد) (۳). واته: ههرکهس مانگی رهمهزان بهرُوژوو بیته و سنوری مانگی رهمهزان بزانی که چی تییدا نهکریته و چی تییدا رهوانی یهوه خوی بیاریزی لهوانه ی پیویسته خوی لی بیاریزیته گوناھی پیش نهو مانگه نهسریتهوه.

۵- له نهبوهورهیرهوه هاتوو که پیغه مبهر صلوات فهرمویهتی: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (رواه أحمد وأصحاب السنن) (۴). واته: ههرکهس مانگی رهمهزان بهباوه رهوه له ری خوادا بهرُوژوو بیته خوادا له گوناهاکانی لهوه پییشی نهبوریت.

ترساندن له نهگرتنی رُوژووی رهمهزان:

۱- له ئیبنوعه بباسهوه صلوات هاتوو پیغه مبهر صلوات فهرمویهتی: (عَرَى الْإِسْلَامَ وَقَوَاعِدُ الدِّينِ ثَلَاثَةٌ، عَلَيْهِنَّ أَسَسَ الْإِسْلَامُ، مَنْ تَرَكَ وَاحِدَةً مِنْهُنَّ فَهُوَ بِهَا كَافِرٌ حَلَالُ الدَّمِّ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَالصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ) (رواه أبويعلى والديلمي وصححه الذهبي) (۵). واته: دهسته گیرهکانی ئیسلام و بنه ماکانی ئاین سی شتن، که ئیسلام لهسه رهوانه دامه زراوه، ههرکهس وان له یهکیکیان بهینیت نهوه کافرهو خوینی رهوایه، نهوانیش شایه تییدانی (لا إله إلا الله) و نویژه فهرزهکان و رُوژووی رهمهزانه.

۲- له نهبوهورهیرهوه هاتوو که پیغه مبهر صلوات فهرمویهتی: (مَنْ أَظَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ، فِي غَيْرِ رُخْصَةٍ رَخَّصَهَا اللَّهُ لَهُ، لَمْ يَقْضِ عَنْهُ صِيَامَ الدَّهْرِ كُلِّهِ وَإِنْ صَامَهُ) (رواه أبو داود وابن ماجه والترمذي). واته: ههرکهس پُوژیک رُوژووی رهمهزان بشکینیته بی نهوهی روخصه تیکی هه بیته لهو روخصه تانهی خوا دایناوه، نهگهر نهو ساله هه موو بهرُوژوو بیته جی نهو رُوژووهی بو ناگریتهوه.

(۳) شیخ تهلبانی دهفهرمویت: وا نه لیت، بهلام تمم قسه یهش سهرنجی لهسه ره، چونکه له سه نهدی نهحمدهو بهیهه قیدا کهسیکی تییدایه که له ژماره ی مهجوله کانه، و تهوسیق کردنی ئیبنوحیببان نهو مهجولی یهته لانا بات، له بهر نهوی له مهو بهر باسان کرد که ئیبنوحیببان مهجول به سيقه نهزانی.

وه دهفهرمویت له (الضعيفة) دا به ژماره (۵۰۸۳) هاتوو.

(۴) دانهر زور دوور کهوتوتهوه له باسه که، چونکه تمم حه دیسه ههر بهم زاراه له سه حیه یندا هیه به تهوای وه له (الإرواء) یشدا تهخریج کراوه به ژماره (۹۰۶) (تمام المنه).

(۵) دانهر تمم حه دیسه له باسی نویژه نه کهدا هیناوه، و لهویدا روونم کردوتهوه که زه عیفه ئیتر پیویست ناکات دووباره ی بکهینهوه (تمام المنه).

بوخاری ووتویهتی: ئەلین: ئەبوهوریره ئەم ھەدیسە بە مەرفوعی ئەگێریتەوہ: (مَنْ أَطْرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ، مِنْ غَيْرِ عُدْرٍ وَلَا مَرَضٍ لَمْ يَقْضِهِ صَوْمُ الدَّهْرِ، وَإِنْ صَامَهُ) (٦). واتە: ھەرکەس پوژیکێ پەمەزان بەبێ مەزەرەت یا نەخۆشی بەشکینیت پوژووێ سالیکی جیبی ناگێریتەوہ ئەگەر بەرۆژووش بیێت. وە ئیبنومەسعودیش ھەر ئەوہی ئەووت. ھەبەبێ ووتویهتی: لای ئیمانداران وا سابتە کە ھەرکەس بەبێ نەخۆشی پوژووێ مانگی پەمەزان نەگێریت لە زیناکارو عارەق خۆر خراپترە، ھەتا گومان ئەبەن لە ئیسلامەتی یەکەیدا، وە ھەرۆھا گومانی پێ ئەبەن زیندیی و ھەرچوو لە ئیسلام بی.

مانگی پەمەزان بە چی ثابت ئەبیێت؟

ھاتنی مانگی پەمەزان بە دیتنی ھیلال ثابت ئەبیێت، با تەنھا کەسیکیش بیبینیت، بەلام عادل بیێت، یا بەتەواو بوونی پوژەکانی مانگی شەعبان بە سی پوژ.

١- لە ئیبنومەرەوہ پەزای خویان لێ بی ھاتووہ فەرمویەتی: خەلکی ئەگەر پان بۆ مانگ، منیش بە پیغەمبەر ﷺ راگیاند ووتم: مانگم بینوہ، خۆی بەرۆژوو بووہ بە قسەکی من و فەرمانی بە خەلکەش کرد کە بەرۆژوو بن. (ئەبو داود و حاکم و ئیبنو حیبان گێراویانەتەوہ ئەم دووانە بە صەحیحیان داناوہ).

٢- لە ئەبوهوریره و ھاتووہ کە پیغەمبەر ﷺ فەرمویەتی: (صُومُوا لِرُؤْيَتِهِ وَأَفْطُرُوا لِرُؤْيَتِهِ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا) (رواه البخاري ومسلم). واتە: بە بینینی مانگ بەرۆژوو بن و بە بینینی بیشکینن، وە ئەگەر ھەر بوو، مانگی شەعبان بکەنە سی پوژێ تەواو، ئەمجا بەرۆژوو بن.

(ترمذی) ووتویهتی: بەشی زۆری زانایان لەسەر ئەوہن ئەلین: شایەتی پیاویک وەرئەگێری بۆ بەرۆژوو بوون. وە ئەمەش قسە ئیبنوموبارەک و شافیعی و ئەحمەدە. وە ئەوہی ووتویهتی: ئەمەیان راستترە.

بەلام بینینی ھیلالی مانگی شەووال، بەوہ (ثابت) ئەبیێت کە مانگی پەمەزان سی پوژ تەواو بکات، وە شایەتی تەنھا پیاویک وەرناگێریت، ھەرچەندە راستگۆ و دادپەرۆریش بیێت، بەپای بەشی زۆری زانایان، وە بە مەرجیان داناوہ کە دوو کەسی عادل شایەتی بدن لەسەر بینینی. ئەبوئەور ئەبیێت کە ھیلالی مانگی پەمەزان و شەووال لەوہدا لە یەک جیا ناکاتەوہ، وە ووتویهتی: شایەتی پیاویکی راست و عادل وەرئەگێریت بۆ ھەر دووکیان.

(٦) شیخ ئەلبانی ئەفەرمویێت: ئەم ھەدیسە زەعیفە، بوخاریش ئامازی بۆ ئەوہ کردووہ، ھەرۆھا ئیبنوخوزەیمە لە صەحیحە کەیدا باسی کردووہ (٢٣٨/٣) و موندیری و بەغەوی و (قرطبی) و (ذھبی) و (دمیری) کە موناوی لێوہیان ئەگێریتەوہ، ھەرۆھا (حافظ) ئیبنوحەجەریش بە زەعیفی داناوہ و سنی عیلیلەتی باس کردووہ: (إضطراب و جهالة و إنقطاع) جا سەیری (فتح الباری) بکە (١٦١٨/٤) بەلام (حافظ) لەوہدا بەھەلەدا چووہ کە ووتویهتی: ئیبنوخوزەیمە بە صەحیحی داناوہ.

لەدواییدا شیخ دەفەرمویێت: ھەرۆھا یەکی ئە براکاتمان ھەلەبەکی گەورە کردووہ لە دانراوہ کەیدا بەناوی (الأحاديث الصحيحة) کە ھەلێ بژاردون لە (صحیح البخاری) وە ئەم ھەدیسە لەناو ئەوانا ھێناوہ، لەبەر ئەوہی نەیزانیوہ کە ئەو ھەدیسە لای بوخاری موعەللەقە، وە ھەرۆھا نەیزانیوہ کە ئەو ھەدیسانە بوخاری بە موعەللەقی ھێناونی بەلای خۆشیوہ ھەمویان صەحیح نین، تا بگات بە غەیری ئەو، وە ئەم ھەدیسەش بوخاری بۆخۆی بە ئامازە پێ کردن بە لاوازی داناوہ، و من لە چاپی یەکەمی ئەو کتیبەدا سەرنج بۆی راکیشا، ئەویش بەلێنی خیری پێدام، جا نازام ئایا بۆی کراوہ چاپی بکاتەوہ و ئەو ھەلەبەیی لابدات و بەلێنەکە بەریتە سەر؟ چونکە من گومانی خیرم پێ ئەبەرد.

ئیبی نوپوشد ووتویهتی: مهزههبی ئه بوبه کوری منذر، مهزههبی ئه بوتهوره، وه وا بزانه مهزههبی زاهیری به کانیسه.

ئه بوبه کوری کوری منذر به لگهی به وه هیناوه ته وه که ئیجماع له سه ره ئه وه پیک هاتوه، که به رۆژوو بوون و شکاندن به قسه ی ته نها که سیك بکریت، که واته پیویسته هر بهو شیوه یه ش بیته له چوونه ناو مانگ و ده رچوون له مانگ، چونکه هه ردووکیان نیشانه ن، کاتی به رۆژوو بوون و شکاندنی پی جیا ئه کریته وه؛ وه شه وکانی ووتویه تی: ئه گه ره له ده لیله سه حیحه کانا به لگهی ئه وه نه هاتیته که شایه تی دوو که سیش ئیعتیباری پی بکریته بو شکاندن، که واته ظاهره ن وا ده رئه که وه ی ئه وه به سه بیته، ئه ویش به قیاس له سه ره به رۆژوو بوون. وه هه ره وه عیباده ت کردن به قه بول کردنی خه به ری واحید، ئه وه ئه گه یه نیته که له هه موو جی یه کدا وه ربگیردریته، مه گه ره جیگایه که که به لگه هه بیته تایبه تی بکات، به عیباده ت نه کردن به خه به ری واحید، وه که شایه تی دان له سه ره مال و سامان و ئه و جوژه شتانه، که واته زاهیره ن ئه وه راسته که ئه بوته ور بو ی چووه.

ئیختیلاقی مه طلعه:

جومهور بو ئه وه چوون: که ئیختیلاقی مه طلعه . جیاوازی شوینی هه له اتنی مانگ . ئیعتباری پی ناکریته، به لکو هه ر کاتی خه لکی هه ر شار و وولاتیک مانگیان بیینی له سه ره هه موو خه لکی شار و وولاته کانی تر پیویسته به رۆژوو بن، به پی ی فه رمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ که فه رموویه تی: (صُومُوا لِرُؤْيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيْتِهِ). واته: به بیینی مانگ به رۆژوو بن وه به بیینی بیشکینن.

وه ئه مه قسه یه که ئه دریته به گو ی هه موو نه ته وه ی ئیسلامدا، که هه ره که سه مانگی بیینی له شوینی کدا ئه و بیینی بو هه مووانه.

وه ره ئی عیکریمه و قاسمی کوری محمده و سالییم و ئیسحاق و قه ولی سه حیح لای حه نه فییه کان و هه لبراره لای شافیعی یه کان ئه وه یه: هه ر وولاته و به پی ی بیینی خو یان کار بکه ن، وه بیینی وولاتی تر به سه ره ئه ماندا ناچه سپیته.

به پی ی ئه وه ی کوره یب گیپراوی یه ته وه و فه رموویه تی: له شام بووم، پۆژووی مانگی ره مه زان ده ستی پی کرد، شه وی هه ینی بوو مانگم بیینی، پاشان هاتم بو مه دینه له کو تایی مانگدا، ئیبنوعه بباس لی پی پرسیم له باره ی هیلاله وه فه رموی: ئیوه که ی له شام مانگتان بیینی؟ ووتم: شه وی هه ینی بیینیمان. ووتی: تو به چاوی خو ته بیینیته؟ ووتم: به لی خه لکیش بیینیان و به رۆژوو بوون و موعاوی یه ش به رۆژوو بوو، ئیبنوعه بباس فه رموی: به لام ئیمه شه وی شه ممه بیینیمان، هه ره به رۆژووش ئه یین هه تا سه ی پۆژ ته واو ئه که یین، یا مانگ ئه بیینی نه وه. ووتم: ئه ی بیینی نه که ی موعاوی یه و به رۆژوو بوونه که ی بو تو به سه نی یه؟ فه رموی: نا، پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه یه فه رمانی پی کردووین. (ئه حمده و موسلیم و ترمذی گیپراویانه ته وه).

(ترمذی) ووتویه تی: ئه م حه دیسه حه سه ن و سه حیح و غه ربیه، وه کرده وه ی زانایان له سه ره ئه و حه دیسه ئه وه یه که هه ر شاره بیینی خو ی هه یه.

له (فتح العلام) شهرحی (بلوغ المرام) دا هاتوو: نزیکترین شت له راستیییهوه ئهوهیه ههر شوینیه به ستراره به بینینی خۆیهوه، وه ههروهها ئهوه شوینانهش که کهوتوو نه سهر ئهوه هیله، ئه مه شایهتهوه له گهله واقعی شیدا دیتهوه⁽⁷⁾.

که سیک که به تهنها خوی مانگ ببینییت:

زانایانی فقه له سهر ئهوه ریک کهوتوو که ههر کهس خوی به تهنها مانگی بیننی له سهری پیویسته به رۆژوو بییت⁽⁸⁾.

(7) ئه مه قسهیه کی سهیره چونکه تهگهر راستیش بییت که ئه قسهیه ههلبژاردیهوه وا دههته کهوتی و له گهله واقعی شیدا دیتهوه، ئهوه له گهله شهریدا نایهتهوه، له بهر ئهوهی ئهوه هیله و شوینانهی که به یه کهوهن چهند شتیکی نیسبین و سنووری ماددیان نییه، تاوه کو خهلهک بتوانن دهری بخهن و وهستانی له سهر بکهن.

وه من - سویند به خوا - نازام چی وای له دانهر کردوو که ئهه راو بوچونه شاهه ههلبژیری و پشت له گشتیهتی کار کردن به هه دیسه سهحیه که بکات، به تاییهت که ئه مه مهزههه بی جه ماوهه، ههروه کو بو خوی باسی کردوو، وه زۆر کهس له زانا لیکۆله ره وه کان ههر ئهوه رایه بیان ههلبژاردوو، ههروه کو (شیخ الإسلام) ئیبنوته بییه له (فتاوی) دا (به رگی 25) وه ههروهها شهوکانی له (نیل الأوطار) دا و (صديق حسن خان) له (الروضة الندية 1/224-225) و جگه له وانیش، وه ههر ئه مه ش حقه که قسهی تر جگه لهوه حقه نییه، ئینجا هه دیسه کی ئیبنو عه بیاسیش به ره له ئستی ئهه بوچونه ناکات، له بهر چهند ههیه که شهوکانی باسی کردوو ره ههتهی خوی لی بییت، و به هیترترین هه ئهوهیه که بو ترییت: هه دیسه کی ئیبنو عه بیاس له بهاری که سیکه وهیه که کاری به بینینی خهلهکی وولاته کهی خوی کردییت و به قسهی ئهوان به رۆژوو بو بییت، له دواییدا له کاتی ره مه زاندا ههوالی پین بگات که خهلهکی وولاتیکی تر رۆژیک پین ئهوان مانگیان دیوه، لهوه حالتهدا ئهوه که سه له گهله خهلهکی ئهوه وولاتهی خوییدا سی رۆژه که تهواو تهکات، یان مانگی خویان بینن، جا بهم شیوهیه ئیشکال لاته چییت.

هه دیسه کی ئهوه هه ره پیره و کهسانی تر له سهر گشتیه ته کهی ئه میتیتهوه، که هه مو که سیک ته گریتهوه که ههوالی مانگ بینینی پین دراییت له ههر شارو ناوچهیه که بییت، بچ ئهوهی که ماوهیه که له نیوانیدا دیاری بکرییت، ههروه کو ئیبنوته بییه له (الفتاوی) دا ووتیه تی: (107/25)، ئهوه کارهش ئه مرۆ زۆر ئاسانه ههروه کو زاندراره، به ئام که میک په رۆشی و گرینگی پین دانی وولاته ئیسلامی به کانی ئهویت، تاوه کو بیکه ن به راستی به کی رووداو، ته گهر خوی گهوره بیه ویت.

به ئام تاوه کو وولاته ئیسلامی به کان ئهوه کاره ئه کهن من پیم وایه که ههر که سهوه له گهله خهلهکی وولاتی خوی به رۆژوو بییت، و بهش بهش نه بن، هه ندیکیان له گهله ئهوه وولاتهدا به رۆژوو بن و هه نده کهی تریان له گهله وولاتیکی تر دا به رۆژوو بن، جا ئهوه ده و له تهی خوی لهوه رۆژه دا دووا که ویت یا پین که ویت ئهوه ههر جیاوازی بکات، چونکه ئهه کاره باز نهی دوو به ره کایه تی و ناکۆکی له نیوان یه که گهله زیا تر تهکات، وه کو له هه ندی له وولاته عه ره بی به کان رووی داوه له چهند سالی که وه، ئیتر خواش په نامان بییت (تمام المنه).

(8) ئهه قسهیه به گشتی ناو ترییت به لکو شی کردنه وهیه کی ههیه که شیخ الإسلام ئیبنوته بییه له (فتاوی 25/114) دا باسی کردوو که ئه فهرمو ویت:

ته گهر به ته نیا مانگی بیننی بو به رۆژوو بوون یان بو شکاندن ئایا بوی ههیه بهو بینینهی خوی به رۆژوو بییت یان بهو بینینه به رۆژوو نه بییت؟ یان ههر له گهله خهلهکدا بییت له به رۆژوو بوون و به رۆژوو نه بووندا؟ سی قسهی له سهره چونکه سی ریوایهت له ته هه ده وه ههیه:

له پاشان باسی ئهوه سی ریوایهتهی کردوو.

جا ئهوهی گرینگ بییت بو ئیمه ئهوه یانه که له گهله هه دیسه که دا یه که هاتوته وه ئه ویش ئه وهیه که ئه فهرمو ویت:

بهلام (عطاء) به پیچه وانهی ئه وهیه و ئه لیت: ئه بی غهیری ئه ویش له گه ل ئه ودا مانگ بینهیت ئینجا ئه بیته به رۆژوو بیته.

بهلام زانایان ئیختیلافیان ههیه له بینینی هیلالی مانگی شه ووال له لایهن تهنها کهسیکه وه، وه راستی ئه وهیه که ئه بیته ئه و کهسه به رۆژوو نه بیته، وه ک شافیعی و ئه بوته ور و تو یانه. چونکه پیغه مبه ر ﷺ رۆژوو پیویست کردوه به بینینی مانگ، وه شکانه کهشی هه ر به بینینی پیویست کردوه. وه ئه و کهسه ش ئه و بینینه ی به یه قین به ده ست هی ناوه، وه بینین شتی که که هه ست به شداره تییدا، ئیتر پیویست به به شداری کهسی تر ناکات.

پایه کانی رۆژوو:

رۆژوو دوو پایه ی ههیه که حه قیقه تی رۆژوو لی پیک دیت:

۱- خوگرتنه وه له و شتانه ی رۆژوو ئه شکینن له طلرعی فهجره وه هه تا خو ر ئاوا بوون، به پی ی فه رموده که ی خوا ی گه وه که فه رموویه تی: ﴿فَاللَّيْلِ بِشَرُّهُنَّ وَابْتَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْيَلِّ﴾ (البقرة/۱۸۷). واته: ئیستا بچه لای خیزانه کانتان وه ئه وه ی خوا بو ی نوسیون هه ولی بو بدن، وه بخون و بخونه وه هه تا رشته ی سپی فهجر. رۆشنا یی رۆژ. له رشته ی ره شی شه و. تاریکایی شه و. جیا ئه که نه وه. به هه له اتنی فهجری صادق، پاشان به رده وام بن له رۆژوه که تاندا.

به پی ی ئه وه ی بوخاری و موسلیم ئه گیره نه وه له عه دی کوپی حاته مه وه و تو یه تی: کاتی ئایه تی ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ هاته خواره وه په تیکی ره ش و په تیکی سپیم هی ناو خسته ژیر سه رینه که مه وه و شه و سه یرم ئه کرد هه ر بو م جیا نه ئه کرایه وه، کاتی به یانی هات چووم بو لای پیغه مبه ر ﷺ و ئه وه م بو گیره یه وه فه رمووی: (إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ). واته: ئه وه مه به سه تی تاریکی شه و و رووناکی رۆژه.

رای سه یه م ئه وه یه که له گه ل خه لکه که دا به رۆژوو بیته و له گه ل ئه وانیشدا بیشکینیت، ئه مه ش زا هیرترین قسه یه له به ر فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ (صومکم یوم تصومون، و فطرکم یوم تفترون، و أضحاکم یوم تضحون) واته: رۆژوو ئیوه ئه و کاته یه که کۆمه لی موسلمانان به رۆژوو ئه بن، وه جه رنی ره مه زانتان ئه و کاته دروسته که کۆمه لی موسلمانان جه رنیانه، وه جه رنی قوربانتان ئه و کاته دروسته که کۆمه لی موسلمانان جه رنیانه. (ترمذی) ئه م حه دیسه ی ریوایه ت کردوه و و تو یه تی: حه سن و غه ربیه، وه و تو یه تی: هه ندیک له زانایان ئه م حه دیسه یان لیک دا وه ته وه و و تو یانه، مانای ئه م به رۆژوو بوون و به رۆژوو نه بوونه ئه وه یه له گه ل کۆمه لی موسلمانان و زۆربه ی خه لکی دا بیته.

ئه م حه دیسه ش له (الصحيحه) دا ته خریج کراوه (۲۲۴) و له (الإرواء ۹۰۵) له چه ند ریگایه که وه له ئه بو هورده یه وه، جا هه رکه س پی ی خو ش بیته با بو یان بگه ریتته وه.

له پاشان ئیبنوته می به ئه فه رموویت (ل ۱۱۷):

به لام هه رکه س له شوینیک بوو که جگه له و کهسه تری لی نه بوو، ئه گه ر مانگی بینی به رۆژوو بیته، چونکه ئه و به ته نیایه و کهسی لی نی یه (تمام المنه).

۲- نییهت هینان: بهپیئی فەرموودهکەى خواى گهوره که ئەفەرموویت: ﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً﴾ (البينه/۵). واتە: وه بهوان فەرمانیک نه درابوو جگه له وهى که عیبادهتى خوا بکهن و دینیان خالص و پوخته بو ئه و بیئت.

وه بهپیئی فەرموودهکەى پیغه مبهەر ﷺ که ئەفەرموویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى). واتە: قهبول بوونی کرده وه کان له لای خوا تهنه به نییته، وه هه رکهس چ نییته تیکى هینابى هه رئه وهى بو ههیه. وه ئەبیئت پیش فهجر ئه و نییته هاتبیئت له هه موو شهویک له شه وه کانی ره مه زاندا، به پیئی ئه وهى حه فسه خواى لى رازى بیئت ئەگێریته وه ئه فەرموویت: پیغه مبهەر ﷺ فەرمویه تی: (مَنْ لَمْ يُجْمَعِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ). (رواه أحمد وأصحاب السنن وصححه ابن خزيمة وابن حبان). واتە: هه رکهس پیش فهجر نیازی به رۆژوو بوونی نه بیئت رۆژوو هه کەى دروست نییه.

وه ئه و نییته هینانه له هه ر به شیکی شه ودا بیئت دروسته، وه مه رج نییه به ده م بووتریئت، چونکه نییته کاریکی دلای په تییه، زمان و ده م هاوبهش نین تییدا، چونکه حه قیقه تی نییته مه بهسته بو کاریک که فەرمانی خواى تییدا به جی بیئت و له بهر خوا بیئت.

جا هه رکهس پارشیوی کرد به مه بهسته رۆژووگرتن و خوگرتنه وه له خواردن و خواردنه وه به مه بهسته خوا په رهسته، ئه وه نییته هیناوه.

وه هه رکهس پیش بیه ویت به رۆژ هیچ نه خوات و هیچ نه خواته وه له بهر خوا با پارشیویشی نه کرد بیئت، ئه وه هه ر نییته هیناوه.

زۆر له زانایان و وتویانه: نییته تی رۆژوو سوننهت له کاتی رۆژیشدا دروسته، ئەگه ر کاتی رۆژ بوونه وه هیچی نه خوارد بیئت. عائیشه ره زای خواى لى بیئت فەرمویه تی: پیغه مبهەر ﷺ رۆژیک هاته وه مال و فەرمووی: (هیچتان ههیه بیخوم؟) و وتم: نا، فەرمووی: (دهی که واته من به رۆژووم). (موسلیم وئه بوداود گێراویانه ته وه).

به لام حه نه فییه کان ئەلین: مه رجه نییته هینانه که پیش زه وال بیئت. واتە: پیش نیوه رۆ. ئەمهش مه شهوره له دوو قه وه لى شافیعی، وه ظاهرى دووقه وه لى ئیبنومه سعودو ئەحمه د ئه وه یه: که فه رقی نییه ئه وه نییته ته چ له پیش زه وال یا له دوایدا بیئت، دروسته.

رۆژوو په مه زان له سه رکی پیویسته؟

زانایان هه موو له سه ر ئه وه کۆن که رۆژوو پیویسته له سه ر موسلمانى خاوه ن ئاوه زى بالقى له ش ساغى (مقیم) نیشته جی، وه پیویسته ئه و موسلمانه ئەگه ر ئافرهت بوو پاک بیئت له حه یز و زه یستانى.

که واته بى باوه ر رۆژوو له سه ر نییه، وه هه روه ها شیئت و مندال و نه خووش و موسافیر و ئافره تی حه یزدار و زه یستان، وه هه روه ها پیاوی پیر و ئافره تی دووگیان و شیرده ر.

ههندی لهوانه به ههچ جوریک رۆژویان لهسه نیه، وه بیباوهرو شییت، وه ههندیکیان داوا لهسه په رشتیاره که ی ئه کریت رۆژووی پی بگریت، وه ههندیکیان لهوانه پیویسته ئه و کاته به رۆژوو نه بن و دوایی بیگرنه وه، وه ههندیکیان ری یان پی دراوه به رۆژوو نه بن و فیدی به دن. وه ئیستا هه ریه که له مانه به جیا باس ئه که ی ن.

رۆژووی بی باوهرو شییت:

رۆژوو خوا په رهسته کی ئیسلامی یه، جا له سه ره غهیری موسلمان پیویسته نی یه، وه شییت موکه لله ف نی یه وه له سه ری نی یه، چونکه ئاوه زی لی سه نده راوه ته وه، که ئاوه زه که هو ی پیویسته بوونی ته کلیفه له سه ری.

له هه دیسی هه لی دا ﷺ هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيقَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ) (رواه أحمد وأبو داود والترمذي). واته: سی که س پی نووسی ان (واجب) له سه ره هه لگراوه: شییت هه تا چاک ئه بیته وه، و خه وتو هه تا له خه وه ئه نه سی ت، و مندال هه تا با لق ئه بی ت.

رۆژووی مندال:

مندال هه ره چه نده رۆژووی له سه ره نی یه، به لام پیویسته له سه ره (ولی) په ره ره ده که ری که فه رمانی رۆژوو گرتنی پی بکات، بۆ ئه وه ی هه ره له مندالی یه وه رابی ت له سه ره رۆژوو گرتن مادام بتوانی ت رۆژوو بگری ت.

له (ربیع) ی کچی (معوذ) وه هاتوه و تو یه تی: پیغه مبه ر ﷺ - به یانی عاشورا - نییراوی نار د بۆ گو نده کانی ئه نصار، پی ی را که یان دن: (هه ره که س رۆژی کرد و ته وه وه به رۆژوو بو وه با رۆژوو هه کی ته وا و بکات، وه هه ره که س به رۆژوو نه بو وه با ئه وه ی له رۆژ ما وه به رۆژوو بی ت). جا ئه وه بوو ئی مه له و کاته وه تی یدا به رۆژوو بووین و فه رمانمان به منداله کانیشمان ئه کرد که به رۆژوو بن، وه ئه چووین بۆ مزگه وت و به مووخوری یاری مندالانمان دروست ئه کرد بو یان، جا ئه گه ره یه کیکیان له برسان بگریا یه ئه و یاری یه مان ئه دا به ده ستی هه تا ئیوا ره ئه هات و رۆژوومان ئه شکان د. (بوخاری و موسلیم گپراویا نه ته وه).

ئه وانه ی ری یان پی دراوه به رۆژوو نه بن و فدی یان له سه ره واجبه؟

پیای زور پیر و ژنی زور پیر و نه خوشیک هیوای چاک بوونه وه ی لی نه کری و ئه وانه ی کاری زورگران ئه که ن و له و کاره به ولاره نه بی ت بیکه ن، و بی ئه و کاره نه ژین، ئه مانه هه مو یان بو یان هه یه به رۆژوو نه بن، ئه گه ره رۆژوو گرتنه که په ریشانیان بکا و زورگران بی له سه ری ان له هه مو وه رزه کانی سالد، وه ئه بی هه موو رۆژیک خوار دنی هه ژاریک بدن له بریتی رۆژوو هه کیان. وه زانایان ئه وه یان دانا وه به صاعیک یا نیو صاع یا مشتیک، وه له ئه ندازه که یدا خیلاف هه یه له نیوان زانایاندا. وه له سونه تدا به لگه یه که نه هاتوه که ئه و ئه ندازه یه ی پی دیاری بکری.

ئیبنو عه بباس فه رمویه تی: پیای ویک زور پیر بوی هه یه به رۆژوو نه بی ت، وه له بریتی رۆژوو هه کی هه موو رۆژیک هه ژاریک تی ر بکات و رۆژوو هه کی نه گری ته وه. (رواه الدارقطني والحاکم وصحاح).

بوخاری له (عطاء) وه هه ئه گپری ته وه که گو ی له ئیبنو عه بباس بو وه ﷺ ئه م ئایه ته ی ئه خوینده وه: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ

يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة/۱۸۴). واته: وه له سه ره ئه وانه ی که توانای رۆژوو گرتنیان هه یه فدی یه هه ره

پۆژیک، خواردن پیدانی مسکینیکه. وه ئەهی فەرموو: ئەم ئایەتە مەنسوخ نییە، بۆ پیاوی پیر و پیرهژن که ناتوانن به پۆژوو بن، بۆیان ههیه له جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن و به پۆژوو نه بن.

وه ههروهها نهخۆشیک که هیوای چاک بوونهوهی لی نه کریت، و ئەگەر به پۆژوو بیئت په ریشان بیئت، وهک پیاوی پیر وایه و جیاوازیان نییە له وهدا، وه ههروهها ئەو کریکارانهی کاری زۆر گران نه نجام نه دەن.

شیخ محمد عبده ووتویهتی: مه بهست له ﴿يُطِيقُونَهُ﴾ که له ئایهتهکهدا هاتوووه پیاوی پیر وزه عیفه، وه ئەو نهخۆشانهن که نهخۆشییه که بیان درێژ خایهزن، وه ههروهها ئەو کریکارانهی خوا بژێوی خستونه سه ر نه نجامدانی کاری گران، وهک دهر هیئانی خه لۆزی بهرد له کانه بهردهکان.

وه ئەو تاوان بارانهی که حوکمی بهندی هه میشهیی له گه ل کاری گران دراوه به سه ریا نا له مانه ن، کاتی پۆژوو به راستی له سه ریا ن گران بیئت، و بشتوانن فدییه بدن.

وه ژنی دووگیان و شیردهر ئەگەر ترسیان له خۆیان هه بیئت یا له منداله که بیان بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن و فدییه بدن، وه گرتنه وه که ی ئەو پۆژوه شیان له سه ر نییە. (به پای ئیبنوعمر و ئیبنوعه بباس).

ئه بواد له عی کریمه وه ئەگه پیریته وه ووتویهتی: ئیبنوعه بباس له باره ی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ﴾

(البقرة/ ۱۸۲). ئەهی فەرموو: خوای گه وره مه به سستی له وانه پیری په ک کهوته و پیره ژنانن، ئەم دووانه نه توانن به پۆژوو بن، جا بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن وله جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن، وه ئافره تی دووگیان و ژنی شیردهر ئەگەر ترسیان هه بوو له منداله که بیان بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن و له بریتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن. (به ززار گه پراویه ته وه).

وه له کۆتاییدا ئەوهی زیاد کردوو: ئیبنوعه بباس به دایکی کورپکی خو ی که - ئەو دایکه - دووگیان بوو ئەهه فەرموو: تۆ له و که سانه ی توانای گرتنی پۆژوو یان نییە، فدییه بده و پۆژوو هه که شت مه گره وه. (دارقطنی ئیسناده که ی به سه حیح دانا وه).

له نافیعه وه هاتوووه که ئیبنوعومەر ره زای خویان لی بیئت پرسیا ری لی کرا له باره ی ژنیکی دووگیان ئەگەر ترسی منداله که ی هه بیئت چی بکات؟ فەرموو ی: به پۆژوو نه بیئت و له جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکات به مودیک گه نم. (مالیک و به یه هقی گه پراویانه ته وه).

وه له هه دیسا هاتوووه: (إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِ الْمُسَافِرِ الصَّوْمَ وَشَطْرَ الصَّلَاةِ وَعَنِ الْحَبْلِی وَالْمَرْضِ الصَّوْمَ). واته: خوا پۆژوو نیوه ی نو یژی له سه ر موسافیر لابر دووه، وه له سه ر ژنی دووگیان و شیردهر ته نها پۆژوو ی لابر دووه.

وه لای هه نه فییه کان و ئەبوعوبه ی دوو ئەبوته ور: ژنی دووگیان و شیردهر به پۆژوو نه بن و ته نها گه پرا نه وه یان له سه ره بی فدییه.

وه لای ئەحمه د و شافیعی: ئەگەر ته نها ترسیان له منداله که بیان هه بوو، وه به پۆژوو نه بوون ئەبی هه م بیگرنه وه و هه م فدییه بدن. به لأم ئەگەر ته نها ترسیان له خۆیان هه بوو، یا ترسیان هه م له خۆیان و هه م له منداله که بیان هه بوو، ئەوه هەر گه پرا نه وه یان له سه ره وه یچی تر.

ئەوگەسەي رېي پي دراوه بهرۆژوو نهبيت و گيرانهوهي لهسەرە:

كەسيك نهخۆش بيٺ و ئوميدى چاك بوونهوهي ههبيت، يان موسافير بيٺ دروسته بهرۆژوو نهبيت، بهلام پيويسته لهسەري بيگريتهوه.

خوای گهوره فرمويهتي: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ (البقرة/١٨٤). واته:

ههركەس له ئيوه نهخۆش بوو يا موسافير بوو پۆژوووهكەي بشكينيٺ و له چهند پۆژيكي تردا بيانگريتهوه.

ئەحمەدو ئەبوداودو بهيههقي به سهنهديكي سهحيح ئەگيرنهوه له موعاذوه كه فرمويهتي: خوای گهوره پۆژووي

لهسەر پيغهمبەر ﷺ فهرز کرد و ئەم ئايهتهي نارده خوارهوه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كَتَبَ

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (البقرة/١٨٣). واته: ئەي ئەو كەسانەي باوهرتان هيناوه پۆژووتان لهسەر واجب بووه

وهك چۆن لهسەر ئەوانەي پيش ئيوه واجب بووه. ههتا ئەگاته ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾

(البقرة/١٨٤). واته: وه ئەوانەي بۆيان ئەگيريٺ با فديه بدن كه بۆ هەر پۆژوويك خواردني مسكينيك بدن.

جا ئەوه بوو ههركەس ئارهزوي لي بوايه بهرۆژوو ئەبوو، وه ههركەس ئارهزوي بووايه بۆ هەر پۆژوويك

مسكينيك نان ئەدا، وه بۆي دروست بوو بهرۆژوو نهبيت، پاشان خوای گهوره ئەم ئايهتهي تری نارده خوارهوه:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ (البقرة/١٨٥). واته: مانگي رهمەزان ئەو مانگيه قورئاني تيدا هاتۆته

خوارهوه. ههتا: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾. واته: ههركەس له ئيوه له مانگي رهمەزاندا حازر بوو، وه له

سهفەردا نهبوو، با بهرۆژوو بيٺ.

جا بهم فرمايشته به پۆژوو بووني ثابت کرد لهسەر (مقيم) نيشتهجي لهش ساغ، وه پي درا به نهخۆش و

موسافير كه بهرۆژوو نهبن لهوكاتهدا، وه خواردن پي دانيشي به مسكين (ثابت) کرد بۆ پيري پهك كهوته كه ناتواني

بهرۆژوو بيٺ.

وه ئەو نهخۆشييهي بهرۆژوو نهبوون رهوا ئەكات، ئەو نهخۆشييه گرانهيه كه بهرۆژوو گرتن زياتر بيٺ، يا ترسي

دوا كهوتني چاك بوونهوهي لي بكريت.

له (المغني)دا هاتوه ئەليٺ: له ههندي سهلهفهوه ئەگيرنهوه ووتويانه: به ههموو نهخۆشييهك پۆژوو شكاندن پوا

ئەبيٺ، ههتا به دان نيشه وئازاري پهنجەش بهپي گشتيٺي ئايهتهكه، وه لهبەر ئەوهي موسافير بۆي رهوايه بهرۆژوو

نهبيٺ، ههچهنده تواناي گرتنيشي ههبيٺ، كهواته نهخۆشيش هەر بۆي ههيه. ئەمهش مەزههبي بوخاري و (عطاء) و

ئەهلي (ظاهر)ه.

وه ئەو ئينسانه ساغەي كه ترسي ئەوهي ههبيٺ ئەگەر بهرۆژوو بوو نهخۆش بكهويٺ، با بهرۆژوو نهبيٺ وهك

نهخۆش.

ههروهه کهسیک تینویتی و برسیتی په ریشانی بکات به شیوهیه که ترسی گیان له دهست دانی هه بییت، ئەبێ پۆژوو کهی بشکینیت با لهش ساغ و نیشته جیش بییت، وه ئەبییت له دواییدا بیگریته وه. خوای گهوره ئەفه رمویتی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء/۲۹). واته: .یه کتری و .خوتان مه کوژن به راستی خوا درحه ق به ئیوه به بهزه یی یه.

ههروهه ئەفه رمویتی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج/۷۸). واته: خوا له ئایین دا له سهرتان باری گرانى دانه ناوه.

وه ئەگه نه خوش خوێ بۆ راگیرا و به پۆژوو بوو پۆژوو کهی دروسته، ئەوهندهی ههیه که راههتی ههیه، چونکه پشتی کردۆته ئەو پوخسه تهی که خوا پێی داوه و پێی خوشه، وه له وانه یه بهو پۆژوو گرتنه زیانی پێی بگات. هه ر بویه هاوه له کانی پیغه مبه ر ﷺ هه ندیکیان له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ دا به پۆژوو ئەبوون، وه هه ندیکیان له کاتی نه خوشیدا به پۆژوو نه ئەبوون، وه له وه دا شوین فتوای پیغه مبه ر ﷺ ئەکه وتن.

حه مزه ی ئەسه له می له پیغه مبه رى ﷺ پرسى: ئەى نیراوی خوا من له خۆم پائه بینم به پۆژوو بم و توانام هه یه، ئایا ئەگه ر به پۆژوو بم تا وانبار ئەبم؟ ئەویش فه رمووی: (هِيَ رُحْصَةٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا، فَحَسَنٌ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ) (رواه مسلم). واته: ئەوه روخصه تیکه له خواوه، هه رکه س وه رى بگری چاکه، وه ئەگه ر کهسیک هه ز بکات هه ر به پۆژوو بییت تا وانبار ناییت.

له ئەبوسه عیدی خودری یه وه ﷺ هاتوو فه رمویه تی: له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ بۆ سه فه ر چووین بۆ مه که که، وه ئیمه به پۆژوو بووین، له شوینی کدا لامان دا، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (إِنَّكُمْ قَدْ دَوَّوْتُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ). واته: وا له دوژمنتان نزیك ئەبنه وه، ئەگه ر به پۆژوو نه بن به هیزترو به توانا تر ئەبن.

جا ئەمه روخصه تیک بوو که پێی داین، هه مان بوو ئەى شکاند، وه هه مان بوو نه یئه شکاند. پاشان له شوینی کی تر دا لاماندا فه رمووی: (إِنَّكُمْ مُصْبِحُوا عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ، فَأَفْطِرُوا). واته: ئیوه به یانی ئەگه ن به دوژمنه که تان ئەگه ر به پۆژوو نه بن به هیزترو به توانا تر ئەبن، له به ر ئەوه به پۆژوو مه بن.

ئهلین ئەمه یان فه رمان بوو، ئیمه ش به پۆژوو نه بووین. پاشان له گه ل پیغه مبه ر ﷺ ئەچووین بۆ سه فه ر، به پۆژوش ئەبووین. (ئهمه دو موسلیم و ئەبو داود گیراویانه ته وه).

وه هه ر له ئەبوسه عیدی خودری یه وه ﷺ هاتوو که فه رمویه تی: په مه زان بووه له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دا غه زامان کردوو، هه مان بووه به پۆژوو بووه، وه هه مان بووه به پۆژوو نه بووه، نه ئەوانه ی به پۆژوو بوون لۆمه ی ئەوانه یان ئەکرد که به پۆژوو نین، وه نه ئەوانه ش به پۆژوو نه بوون لۆمه ی ئەوانیان ئەکرد که به پۆژوون، پاشان رایان وابوو هه رکه س توانای به پۆژوو بوونی هه بییت به پۆژوو بییت چاکى کردوو، وه هه رکه س توانای نه بییت و به پۆژوو نه بییت هه ر چاکى کردوو. (ئهمه دو موسلیم گیراویانه ته وه).

به لام زانایان ئیختیلافیان ههیه له سه ره ئه وهی که کامیان چاکتره:

ئه بوچه نیفه و شافیعی و مالیک رایان وایه به پوژوو بیته چاکتره، بو ئه و که سهی توانای گرتنی هه بی، وه نه گرتنی چاکتره بو که سیك توانای پوژوو گرتنی نه بیته.

وه ئه حمده ئه لیته: به پوژوو نه بوون بو هه ره دوو لا چاکتره.

وه عومهری کوپی عبدالعزیز و تویه تهی: ئاسان ترینیان چاکترینیان، جا هه ره که سه گرتنه که ی ئه و کاته لا ئاسان

بیته و له دواییدا گپرانه وهی لا گران بیته، ئه وه به پوژوو بوونی چاکتره.

وه شه وکانی له م باسه ئه کولیته وه ئه لیته: ئه گه ره که سیك پوژوو گرتنی له سه ره گران بیته و زیانی پی بگات، وه

هه ره ها که سیك پوخته ته که ی وهر نه گرت و پشته کرد، ئه وه نه گرتن چاکتره بویان، وه هه ره ها که سیك له ریواو به

خو نازینی خو ی بترسیته - ئه گه ره له سه فه ردا به پوژوو بیته - ئه وه نه گرتنی چاکتره، وه ئه گه ره به پوژوو بوونی له وانه

به دوور بیته که باسم کرد ئه وه به پوژوو بوونی چاکتره، وه ئه گه ره که سیك موسافیر بوو، شه و نیته هیئا و به پوژوو

بیته و به پوژوو بوو، دروسته له و پوژوه دا پوژوه که ی بشکینیت، چونکی له جایری کوپی عبدالله وه ﷺ هاتوه

فرمویه تهی: سالی فه تی مه که که پیغه مبه ر ﷺ به ره و مه که که ئه رویشته و به پوژوو بوو، هه تا گه یشته (کراع الغمیم) -

دولیکه له پیش عه سه فانه وهیه - خه لکه که شه به پوژوو بوون له گه لیا، پی یان ووت: خه لک په ریشانن و چاو له تو ئه که ن

و به پوژوو ئه بن، پیغه مبه ریش ﷺ داوای په رداخیک ئاوی کردو خواردی یه وه، کاتیش داوی عه صر بوو، خه لکه که

سه یریان ئه کرد، ئیتر هه ندیکیان شکان دیان و هه ندیکیان نه یان شکاند، وه پی ی گه یشته وه که هه ندی که سه هه ره

نه یان شکاندوه، فره موی: (أُولَئِكَ الْعَصَاةُ) واته: ئه وانه سه ریچیان کردوه. (رواه مسلم والنسائي والترمذي وصححه).

وه ئه گه ره که سیك نی یه تهی پوژوو هیئاو - موقیم بوو - پاشان سه فه ری کرد له و پوژوه دا، جمهوری زانایان ئه لیته:

دروست نی یه پوژوه که ی بشکینیت، به لام ئه حمده و ئیسحاق ری یان داوه به شکانندی، به پی ی ئه وهی (ترمذی)

ئه گپریته وه به سه سه نی داناوه که موحه ممه دی کوپی که عب و تویه تهی: له په مه زاندا چووم بو لای ئه نه سی کوپی

مالیک، ئه ی وویست بچیتته سه فه ره، وولآغه که ی بو ناماده کرابوو، جلی سه فه ری له به ره کردبوو جا، داوای خواردنی

کردو خواردی، منیش و وتم: ئایا ئه وه سوننه ته؟ ووتی: سوننه ته، پاشان سووار بوو⁽⁹⁾.

(9) ئەم هه دیسه له سه نه ده که یدا عوبه یدی کوپی جه عفر هه یه که زه عیفه (دانه ره).

وه له عوبهیدی کوری جوبهیره وه هاتوو و وتویهتی: په مهزان بوو له گهڵ ئەبویه صرهی غیفاریدا له (فسطاط) – میصری کۆنه – سوواری کهشتی بووین، دەستی کرد به رۆیشتن و خواردنه کهی هینایه پێشهوه، پاشان ووتی: نزیك بهروه، و وتم: هیشتا له ناو ماله کاندای!! ئەبویه صره ووتی: ئایا پشت له سوننهتی پێغمه مبهەر ﷺ ئەکهیت؟ (ئهحمده و ئەبوداود گێراویانه تهوه و پیاوهکانی ثیقهن)^(۱۰).

شه وکانی و وتویهتی: هەر دوو هه دیسه که ئەبینه به لگه ی ئەوهی که موسافیر بو ی ههیه رۆژوو بشکینیت پێش ده رچوونی له و شوینهی که سه فه ره که ی لیوه ئەکات .

وه و وتویهتی: (ابن العربي) ئەلئیت: هه دیسه که ی ئەنهس سه حیه و ئەوه پێویست ئەکات که رۆژوو شکاندن له کاتی خو ئاماده کردن بو سه فه ر دروست بیّت، جا شه وکانی ئەلئیت: حه ق ئەمه یانه.

وه ئەو سه فه ره ی په وا که ری رۆژوو شکاندنه، ئەو سه فه ره یه که نوێژی پی کورت ئەکریته وه، وه ئەو ماوه یه ی که دروسته بو سه فه رکه ر تێیدا به رۆژوو نه بیّت، ئەو ماوه یه که دروسته نوێژی تێدا کورت بکریته وه، وه ئەمانه له پێشه وه له باسی کورت کردنه وه ی نوێژدا باس کراوه له باسی مه زه به ی زانایان و ته حقیقه که ی ئیبنوقه ییم له و باره یه وه.

ئهحمده و ئەبوداود به یه قی و طه حاوی ئەگێرنه وه له مه نصوری که لبی یه وه که و وتویهتی: دیحیه ی کوری خه لیفه له دی یه کی دیمشق به ره و شوینکی تر رۆیشت له په مه زاندا ئەوه نده ی نیوان عوقبه و (فوسطاط) ئەبوو، خو ی رۆژوو که ی شکاند و کۆمه لیکیش له گه لیا شکاندیان. به لām هه ندیکیان شکاندنی رۆژوو که یان پی ناخۆش بوو، کاتی گه راپه وه بو دیکه ی خو ی ووتی: سویند به خوا ئەمرو شتیکم بیني هه رگیز به بیرما نه ئەهات شتی واببینم، که کۆمه لیک ره غبه تیان له سوننه تی پێغمه مبهەر ﷺ و هاوه له کانی نه بیّت، مه به سستی ئەو کۆمه له بوو که رۆژوو که یان نه شکاند. پاشان ووتی: خواجه گیانم به ره وه بو لای خو ت. وه هه موو گێره ره وه کانی ئەم هه دیسه ثیقهن، جگه له مه نصوری که لبی که عه جلی ئەویشی به ثیقه داناوه^(۱۱).

(10) دانر بمو شیوه یه ئەلئیت و چاو له شه وکانی ئەکات، به لām دوو سه رنجی له سه ره له دوو روه وه:

یه کهم: عوبهیدی کوری جوبهیر مه جهوله، به لām ته گه ر کوری حونه یین بیّت ئەوه سیه یه.

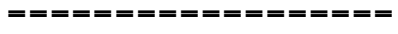
دوه م: کوله بیسی کوری (ذهل) لیوی ئەگێرته وه، ئیبنوخوزه یه له باره یه وه ئەلئیت: عه داله تم لیوه نه زانیوه، وه هه روه ها (حافظ) یش له (التقریب) دا ئەلئیت: (لین الحدیث)ه، به لām هه دیسه که ی دوای ئەمه شایه تی بو ئەدات، هه روه ها هه دیسیکی تر له ئەنه سه وه و سه نه ده که شی، سه حیه هه روه که له نامیلکه که مدا (حدیث إفتار الصائم قبل سفره بعد الحج) باس م کردوه، و لی کۆلومه ته وه، که چاپیش بووه (تمام المنه).

(11) کورته ی قسه ی شیخ ئەلبانی ئەوه هیه: ته وسیق کردنه که ی عه جلی ئیعتیباری نی یه، چونکه وه ک ته وسیق کردنی ئیبنوحیببان وایه که که مته رخمه له ته وسیق کردندا، هه ر له بهر ئەوه (خطابی) به لاوازی داناوه له (معالم) دا، به لām ئەو هه دیسه ی پێش ئەم به هیزی ئەکات، هه روه ها هه دیسه که ی ئەنهس که که میک له مه وه بهر ئامازه م بو کرد (تمام المنه).

ئو که سهی پیویسته به روژوو نه بیّت و گرتنه وهشی له سه ره :

زانایان هه موو له سه ره ئوهن که پیویسته ژنی بی نوژوو زه یستان به روژوو نه بن، وه روژوو گرتنیا ن له سه ره حه رامه، وه ئه گه ر به روژوو بوون روژوو که یان دروست نی یه و پوچه له، وه له سه ریانه ئه و روژوو انه بگرنه وه که تی یدا بینویژ یا زه یستان بوون.

بوخاری و موسلیم له عانیشه وه ئه گپرنه وه فه رمویه تی : ئیمه له سه رده می پیغه مبه ردا صلوات کاتی بینویژ ئه بووین فه رمانمان پی ئه کرا ئه و روژوانه بگرنه وه که تی یدا بینویژ ئه بووین، به لام فه رمانمان پی نه ئه کرا نوژوه کانمان بگپرنه وه.

سایتی به هشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میسه له گه لمان بن بو به ره می نوی